

sagde, at den havde vi engang udtalt os om, at den kunne vi ikke bruge, ja, hvad saa? Saa stod vi enten overfor en anden Form, som maatte ikke lod sig finde, og saa maatte man opgibe ethvert Forsøg paa at maatte tilveiebringe en Olfat, eller ogsaa maatte man ty til en anden Dækningsfat, og der vare jo saa igjen alle Muligheder aabne, f. Ex. Formue- og Indkomstskatten, og hvis vi ikke vilde gaa ind paa disse, saa stod Toldloven stille, og saa hed det atter fra vore velvillige Kritikere: „Saa, nu har Landstinget naturligtvis igjen standset denne Sag“, og saa vilde vi naturligtvis igjen være under en Presfion, en Presfion, som jeg mener det er heldigt, vi ikke udsætte os for. Seg kan derfor ikke se Andet, end at det fra alle Synspunkter set vil være berettiget og rimeligt baade i Statens og Samfundets og alle de Næringsdrivendes Interesse, at vi ikke forhandle om en Nedgang i Toldindtægterne, uden at vi tillige kunne forhandle om de Love, hvorved den Nedgang, som man er enig om skal dækkes, virkelig bliver dækket, saaledes at de korresponderende Forslag følges ad. Saalænge vi ikke have faaet disse Supplementsforslag, saalænge mangle vi de nødvendige Forudsætninger for at kunne gaa videre, saa mangle vi Fyldestgørelsen af de Fordringer og berettigede Krav, som maa stilles fra Lovgivningsmagtens, fra Samfundets og fra Statskassens Side. Det er af Hensyn dertil, at vi have stillet dette Forslag til Beslutning. Thi som det ses, gaar det ud paa, at vi ikke se os istand til at fortsætte Behandlingen af det fra Folkethinget tilbagevendte Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter, førend de i Forbindelse dermed staaende Forslag til Lov om Beskatning af Brændevin og Ol ere blevne behandlede i Folkethinget. Vi kræve ikke — vil jeg gjøre opmærksom paa — at de skulle være vedtagne og eventuelt oversendte til os, det er selvfølgelig ikke vor Mening, vi ville ikke paa nogen Maade øve en Indskrænkning i det andet Things Beslutningsfrihed. Seg finder udtrykkelig Anledning til at gjøre opmærksom derpaa, for at man ikke skal misforstaa det. Vi erkjende selvfølgelig det andet Things fulde Frihed i Henseende til at vedtage eller forkaste Forandringer osv; men det, som vi blot sige, det er, at vi for vort Bedkommende ikke have de nødvendige

Forudsætninger for at kunne fatte endelig Beslutning om Toldloven, forinden vi vide, hvorledes disse Forslags Skjæbne vil blive, thi disse Forslags Skjæbne vil være af afgjørende Betydning for os med Hensyn til Spørgsmaalet, om vi kunne gaa til nogen Nedsættelse, hvor mange vi kunne gaa til, og i det Hele taget, hvorvidt og paa hvilken Maade vi skulle behandle Toldlovsforslaget, og navnlig maa vi være paa det Klene med, hvorledes Dækningen skal tilveiebringes, om der er en Mulighed for, at der samtidig med, at Nedgangen dekretederes, saa ogsaa dekretederes Dækning. Seg har med disse Bemærkninger troet, saa godt jeg formaar, at motivere det Forslag, her er stillet, og jeg skal derefter anbefale det høie Thing at vedtage Forslaget, idet jeg skal forbeholde mig de yderligere Bemærkninger, som jeg maatte have at fremspø, indtil de erede Mindretal have udtalt sig.

Hæle: Det Forslag, som her er fremkommet fra Flertallets Side, er jo ikke den sædvanlige Fremgangsmaade, som ellers bliver fulgt, naar et Lovforslag bliver sendt tilbage fra Folkethinget til eneste Behandling. Den sædvanlige Fremgangsmaade er jo enten at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse eller at foreslaa Endringer eller endelig at foreslaa det forkastet. Her derimod foreslaar man noget Nyt, at Sagen skal henlægges indtil videre. Seg tror ikke, at det er rigtigt paa dette Standpunkt at følge dette Forslag. Det er en vigtig Reform, som det dreier sig om, og det vilde efter min Mening være meget ønskeligt, om det var muligt endnu i denne Samling at komme til en Overenskomst mellem Rigsdagens Afdelinger om Toldlovsforslaget. Det er jo en Reform, der har staaet saamange Aar paa Dagsordenen, og det endelige Resultat imødeses med stor Længsel af Mange. Det er anført i Betænkningen og blevet gjentaget af den erede Ordfører, at Hovedpunktet er den forandrede Affattelse af § 44. Seg kan ikke tillægge denne Forandring saa stor Betydning, som man har gjort fra Flertallets Side, thi Landstinget opgiver ikke sin Indflydelse paa Kompensationsspørgsmaalet. Selv om denne Kompagnat bliver vedtagen, saa skal dog, for Toldloven kan træde i Kraft, Landstinget have været med til at vedtage Loven